

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 112/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 112/02

Съединени дела C-360/15 и C-31/16: Решение на Съда (голям състав) от 30 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State — Нидерландия) — College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) (Преюдициално запитване — Услуги на вътрешния пазар — Директива 2006/123/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 2, буква в) — Изключване на електронните съобщителни услуги и мрежи — Член 4, точка 1 — Понятието „услуга“ — Търговия на дребно със стоки — Глава III — Свобода на установяване за доставчиците — Приложимост в изцяло вътрешни положения — Член 15 — Изисквания, които подлежат на оценка — Териториално ограничение — Общ устройствен план, забраняващ търговска дейност за продажба на дребно на необемисти стоки в географски зони извън центъра на града — Опазване на градската среда — Разрешаване на електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/20/ЕО — Парични налози, свързани с правото на изграждане на инфраструктури за обществена електронна съобщителна мрежа) 2

2018/C 112/03

Дело C-261/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите) 3

2018/C 112/04	Дело C-263/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Schenker Ltd/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)	3
2018/C 112/05	Дело C-264/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (Н.К.) Ltd/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)	4
2018/C 112/06	Дело C-271/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)	4
2018/C 112/07	Дело C-106/17: Решение на Съда (осми състав) от 31 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Szczecinie — Полша) — Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 11, параграф 1, буква б) и член 13, параграф 2 — Компетентност в областта на застраховането — Действие по отношение на лицата — Понятието „увредена страна“ — Професионален участник в сектора на застраховането — Изключване)	5
2018/C 112/08	Дело C-625/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 3 ноември 2017 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG	5
2018/C 112/09	Дело C-641/17: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Дело C-645/17: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 ноември 2017 г. — Emirates Airlines — Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Дело C-649/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 ноември 2017 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Дело C-666/17 P: Жалба, подадена на 27 ноември 2017 г. от AlzChem AG срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 7 септември 2017 г. по дело T-451/15, AlzChem AG/Комисия	8
2018/C 112/13	Дело C-673/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 30 ноември 2017 г. — Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Дело C-681/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 декември 2017 г. — slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Дело C-682/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 6 декември 2017 г. — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland	11
2018/C 112/16	Дело C-688/17: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 8 декември 2017 г. — Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Дело C-690/17: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 8 декември 2017 г. — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG	13
2018/C 112/18	Дело C-691/17: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 11 декември 2017 г. — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Дело C-697/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 декември 2017 г. — Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Дело C-702/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 14 декември 2017 г. — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др.	15
2018/C 112/21	Дело C-709/17 P: Жалба, подадена на 18 декември 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Европейска комисия	16
2018/C 112/22	Дело C-710/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 18 декември 2017 г. — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Дело C-712/17: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Италия), постъпило на 20 декември 2017 г. — EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Дело C-715/17: Иск, предявен на 21 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша	18
2018/C 112/25	Дело C-718/17: Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Унгария	19
2018/C 112/26	Дело C-719/17: Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Чешка република	19
2018/C 112/27	Дело C-728/17 P: Жалба, подадена на 24 декември 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 13 октомври 2017 г. по дело T-572/16, Brouillard/Комисия	20
2018/C 112/28	Дело C-25/18: Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд Благоевград (България) на 16 януари 2018 година — Браян Андрю Кер / Павло Постнов, Наталия Постнова	21
2018/C 112/29	Дело C-33/18: Преюдициално запитване от Cour du travail de Liège (Белгия), постъпило на 18 януари 2018 г. — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Дело C-37/18: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 19 януари 2018 г. — Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Дело C-43/18: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 24 януари 2018 г. — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Дело C-51/18: Иск, предявен на 29 януари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия	25
2018/C 112/33	Дело C-61/18: Иск, предявен на 31 януари 2018 година — Европейска комисия / Република България	25
2018/C 112/34	Дело C-76/18: Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия	26

2018/C 112/35	Дело C-77/18: Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия . . .	27
2018/C 112/36	Дело C-79/18: Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия . . .	28
Общ съд		
2018/C 112/37	Дело T-74/16: Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — РОА/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка със заявлението за регистрация на наименование съгласно Регламент (ЕС) № 1151/2012 — Документи, издадени от Комисията — Документи, издадени от държава членка — Член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 — Отказ за предоставяне на достъп — Задължение за мотивиране — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на съдебните процедури — Обхват на упражнявания от институцията и от съда на Съюза контрол върху основанията за предявяване на възражения, изгънкати от държавата членка)	29
2018/C 112/38	Дело T-879/16: Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO — Magrefa (Vieta) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Vieta“ — Реално използване на марката — Решение, взето вследствие отмяната на предходно решение от Общия съд — Член 65, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 72, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Сила на пресъдено нещо)	30
2018/C 112/39	Дело T-118/17: Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — Institute for Direct Democracy in Europe/Парламент (Институционално право — Европейски парламент — Решение за отпускане на безвъзмездни средства на политическа фондация за 2017 г. и за предварително финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства със задължение за предоставяне на банкова гаранция във връзка с предварителното финансиране — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Допустимост — Задължение за безпристрастност — Право на защита — Финансов регламент — Правила за прилагане на Финансовия регламент — Регламент (ЕО) № 2004/2003 — Пропорционалност)	30
2018/C 112/40	Дело T-759/16: Определение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — Camrailla/Европейски съюз (Иск за обезщетение — Институционално право — Отговорност на Европейския съюз — Решения, постановени от Общия съд и от Съда — Иск, отхвърлен от Общия съд като недопустим — Обжалване, отхвърлено като недопустимо поради липса на представителна власт — Явно недопустим иск)	31
2018/C 112/41	Дело T-265/17: Определение на Общия съд от 1 февруари 2018 г. — ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN) (Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „EXPRESSVPN“ — Абсолютно основание за отказ — Искане за промяна — Единствено искане — Недопустимост)	32
2018/C 112/42	Дело T-14/18: Жалба, подадена на 16 януари 2018 г. — Гърция/Комисия	32
2018/C 112/43	Дело T-19/18: Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Република Литва/Европейска комисия . . .	33
2018/C 112/44	Дело T-20/18: Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — CV/Комисия	34
2018/C 112/45	Дело T-26/18: Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Франция/Комисия	35
2018/C 112/46	Дело T-29/18: Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Planet/Комисия	36
2018/C 112/47	Дело T-31/18: Жалба, подадена на 20 януари 2018 г. — Izuzquiza и Semsrott/Frontex	36
2018/C 112/48	Дело T-33/18: Жалба, подадена на 23 януари 2018 г. — Pracsis и Conceptexpo Project/Комисия и ЕАСЕА	37
2018/C 112/49	Дело T-39/18: Жалба, подадена на 25 януари 2018 г. — VF/ЕЦБ	38

2018/C 112/50	Дело T-52/18: Жалба, подадена на 30 януари 2018 г. — Teollisuuden Voima/Комисия	39
2018/C 112/51	Дело T-53/18: Жалба, подадена на 31 януари 2018 г. — Германия/Комисия	40
2018/C 112/52	Дело T-58/18: Жалба, подадена на 2 февруари 2018 г. — Mahr/EUIPO — Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Дело T-59/18: Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Endoceutics/EUIPO — Merck (FEMIVIA) .	42
2018/C 112/54	Дело T-67/18: Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Probelte/Комисия	42
2018/C 112/55	Дело T-68/18: Жалба, подадена на 7 февруари 2018 г. — Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Форма на бутилка)	44
2018/C 112/56	Дело T-69/18: Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe и CarePool Hannover/Комисия	44
2018/C 112/57	Дело T-70/18: Жалба, подадена на 7 февруари 2018 г. — Sonova Holding/EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Дело T-71/18: Жалба, подадена на 8 февруари 2018 г. — Италия/Комисия	45
2018/C 112/59	Дело T-74/18: Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Информационни табла за моторни превозни средства)	47
2018/C 112/60	Дело T-75/18: Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Дело T-78/18: Жалба, подадена на 9 февруари 2018 г. — AB Mauri Italy/EUIPO — Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 112/01)

Последна публикация

ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 94, 12.3.2018 г.

ОВ С 83, 5.3.2018 г.

ОВ С 72, 26.2.2018 г.

ОВ С 63, 19.2.2018 г.

ОВ С 52, 12.2.2018 г.

ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 30 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State — Нидерландия) — College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Съединени дела C-360/15 и C-31/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Услуги на вътрешния пазар — Директива 2006/123/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 2, буква в) — Изключване на електронните съобщителни услуги и мрежи — Член 4, точка 1 — Понятието „услуга“ — Търговия на дребно със стоки — Глава III — Свобода на установяване за доставчиците — Приложимост в изцяло вътрешни положения — Член 15 — Изисквания, които подлежат на оценка — Териториално ограничение — Общ устройствен план, забраняващ търговска дейност за продажба на дребно на необелисти стоки в географски зони извън центъра на града — Опазване на градската среда — Разрешаване на електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/20/ЕО — Парични налози, свързани с правото на изграждане на инфраструктури за обществена електронна съобщителна мрежа)

(2018/C 112/02)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Ответници: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 2, буква в) от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар, трябва да се тълкува в смисъл, че тя не се прилага за такси, правопораждащият юридически факт на които е свързан с правата на оправомощените да доставят електронни съобщителни мрежи и услуги предприятия да прокарват кабели за обществена електронна съобщителна мрежа.
- 2) Член 4, точка 1 от Директива 2006/123 трябва да се тълкува в смисъл, че търговската дейност за продажба на стоки на дребно представлява „услуга“ за целите на прилагането на тази директива.
- 3) Разпоредбите на глава III от Директива 2006/123 относно свободата на установяване за доставчиците трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат и за положение, при което всички релевантни елементи настъпват в границите само на една държава членка.

- 4) Член 15, параграф 1 от Директива 2006/123 трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска със съдържащи се в общ устройствен план на община правила да се забранява търговска дейност за продажба на дребно на необемисти стоки в налиращи се извън градския център на общината географски зони, стига да са изпълнени всички условия по член 15, параграф 3 от тази директива, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 346, 19.10.2015 г.
ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd/Европейска комисия

(Дело C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)

(2018/С 112/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (представители: U. Denzel, C. von Köckritz и C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Dawes, H. Leupold и G. Meessen)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Ъксбридж (Обединено кралство)], Kühne + Nagel Ltd [Шанхай (Китай)] и Kühne + Nagel Ltd [Хонконг (Китай)] да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Schenker Ltd/Европейска комисия

(Дело C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)

(2018/С 112/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Schenker Ltd (представители: F. Montag и M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Dawes, H. Leupold и G. Meessen)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда *Schenker Ltd* да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (Н.К.) Ltd/Европейска комисия

(Дело С-264/16 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)

(2018/С 112/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (Н.К.) Ltd (представители: F. Montag и M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Dawes, H. Leupold и G. Meessen)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда *Deutsche Bahn AG*, *Schenker AG*, *Schenker China Ltd* и *Schenker International (Н.К.) Ltd* да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 1 февруари 2018 г. — Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd/Европейска комисия

(Дело С-271/16 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Определяне на цени — Международни въздушни спедиторски услуги — Тарифно споразумение, което се отразява върху крайната цена на услугите)

(2018/С 112/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (представители: S. Mobley, A. Stratakis и A. Gamble, solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka, G. Meessen и P.J.O. Van Nuffel)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG и Panalpina China Ltd да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 31 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Szczecinie — Полша) — Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Дело C-106/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 11, параграф 1, буква б) и член 13, параграф 2 — Компетентност в областта на застраховането — Действие по отношение на лицата — Понятието „увредена страна“ — Професионален участник в сектора на застраховането — Изключване)

(2018/C 112/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Страни в главното производство

Ищец: Paweł Hofsoe

Ответник: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Диспозитив

Член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела във връзка с член 11, параграф 1, буква б) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че на него не може да се позове физическо лице, чиято професионална дейност се изразява по-специално в събирането от застрахователи на вземания за обезщетение и което черпи основание от договор за прехвърляне на вземане, сключен с пострадалия от пътнотранспортно произшествие, с цел да привлече към гражданска отговорност застрахователя на виновното за произшествието лице, който е със седалище в държава членка, различна от тази по местоживее на увредения, пред съд на последната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 3 ноември 2017 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Дело C-625/17)

(2018/C 112/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Ответник: Finanzamt Feldkirch

Преюдициален въпрос

Противоречи ли разпоредба, която предвижда налог върху общия баланс на кредитна институция, на свободата на предоставяне на услуги по член 56 и сл. ДФЕС и/или на свободното движение на капитали и плащания по член 63 ДФЕС, когато налогът се заплаща от кредитна институция със седалище в Австрия, извършваща банкови сделки с клиенти в останалата част на Европейския съюз, докато същият не се прилага за кредитна институция със седалище в Австрия, която извършва такива сделки в качеството си на оглавяваща група от кредитни институции чрез кредитна институция, която е част от групата, но чието седалище се намира другаде в Европейския съюз и чийто баланс поради нейната принадлежност към тази група следва да се консолидира с баланса на оглавяващата групата кредитна институция, тъй като налогът се плаща върху неконсолидирания (невключен в консолидиран финансов отчет) общ баланс?

Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III

(Дело C-641/17)

(2018/C 112/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: College Pension Plan of British Columbia

Ответник: Finanzamt München III

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли свободното движение на капитали съгласно член 63, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 65 ДФЕС разпоредбите на държава членка, по силата на които на занимаващ се с професионално пенсионно осигуряване чуждестранен правен субект, основната структура на който е сходна с германски пенсионен фонд, за получените дивиденди не се предоставя облекчение от данъка върху доходи от капитал, докато съответното разпределяне на дивиденди на местни пенсионни фондове не увеличава или увеличава само в сравнително малка степен корпоративното им данъчно задължение, тъй като последните имат възможността в процедурата по определяне на данъчното задължение да намалят облагаемата си печалба чрез приспадане на сумите, заделени за изпълнение на поетите задължения за пенсионни плащания, и да неутрализират платения данък върху доходи от капитал чрез приспадане и — ако размерът на дължимия корпоративен данък е по-нисък от сумата за приспадане — чрез възстановяване?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: допустимо ли е съгласно член 63 ДФЕС във връзка с член 64, параграф 1 ДФЕС ограничаването на свободното движение на капитали от и към трети държави с член 32, параграф 1, точка 2 от KStG, тъй като е свързано с предоставянето на финансови услуги?

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 ноември 2017 г. — Emirates Airlines — Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst

(Дело C-645/17)

(2018/C 112/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: Emirates Airlines — Direktion für Deutschland

Ответници: Aylin Wüst, Peter Wüst

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Съвета от 11 февруари 2004 г. да се тълкува в смисъл, че временното затваряне на дадено летище поради инцидент със самолет при неговото кацане представлява извънредно обстоятелство?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Следва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Съвета от 11 февруари 2004 г. да се тълкува в смисъл, че временното затваряне на дадено летище представлява извънредно обстоятелство и тогава когато аварираният самолет принадлежи към флота на въздушния превозвач, който във връзка със закъснение на полет вследствие на затварянето на летището се позовава на наличието на извънредно обстоятелство?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Следва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Съвета от 11 февруари 2004 г. да се тълкува в смисъл, че дори и когато аварираният самолет е част от флота на въздушния превозвач, който във връзка със закъснение на полет вследствие на затварянето на летището се позовава на наличието на извънредно обстоятелство, следва да се смята, че закъснението при кацането от повече от три часа „е причинено“ от това извънредно обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 ноември 2017 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl

(Дело C-649/17)

(2018/C 112/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Amazon EU Sàrl

Преюдициални въпроси

Отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси за тълкуването на член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите ⁽¹⁾:

- 1) Могат ли държавите членки да предвидят разпоредба, която — както разпоредбата на член 246а, параграф 1, първа алинея, първо изречение, точка 2 от *Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch* (Закон за въвеждане на Гражданския кодекс, наричан по-нататък „EGBGB“) — задължава търговеца при сключването на договор от разстояние да предоставя на потребителя телефонния си номер [не само ако съществува такъв, а] винаги преди последният да направи поръчката?
- 2) Означава ли изразът „gegebenenfalls“ („ако съществува такъв“), използван в [немския текст на] член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС, че даден търговец трябва да предостави информация само относно средства за комуникация, които вече действително съществуват в неговото предприятие, тоест че той не е длъжен да създаде нова телефонна или факс линия, съответно нова електронна поща, ако реши чрез предприятието си да сключва и договори от разстояние?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Означава ли изразът „gegebenenfalls“, използван в [немския текст на] член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС, че средствата за комуникация, които вече съществуват в дадено предприятие, са само такива, които при всички случаи действително се използват от търговеца и за контакт с потребители при сключването на договори от разстояние или средствата за комуникация, които съществуват в предприятието, са и такива, които до момента търговецът е използвал изключително за други цели, като например за комуникация с търговци или власти?
- 4) Изчерпателно ли е направеното в член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС изброяване на средствата за комуникация — телефон, факс и електронна поща, или търговецът може да използва и други средства за комуникация, които не са посочени там — като например интернет чат или система за обратни обаждания — доколкото по този начин се осигурява бързо установяване на контакт и ефективна размяна на съобщения?
- 5) От значение ли е за прилагането на задължението за прозрачност по член 6, параграф 1 от Директива 2011/83/ЕС, според което търговецът следва да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин информация за посочените в член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС средства за комуникация, информацията да се предоставя бързо и ефективно?

⁽¹⁾ ОВ L 304, 2011 г., стр. 64.

Жалба, подадена на 27 ноември 2017 г. от AlzChem AG срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 7 септември 2017 г. по дело T-451/15, AlzChem AG/Комисия

(Дело C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AlzChem AG (представители: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени съдебното решение,
- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди Комисията да плати направените от него съдебни разноски.

Основания и основни доводи

- 1) Първо основание: грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката, що се отнася до прилагането на обща презумпция във връзка с изключението, свързано със защитата на целите на дейностите на ЕС по разследване
 - грешка на Комисията при прилагане на правото, що се отнася до прилагане на общата презумпция във връзка с допускането на изключение за заявления за достъп до конкретни и точно установени вече съществуващи документи,
 - грешка на Комисията при прилагане на правото, що се отнася до защитата на целите на текущите дейности по разследване във връзка със заявления за достъп до конкретни и точно установени вече съществуващи документи,
 - грешка на Комисията при прилагане на правото и явна грешка в преценката, що се отнася до преценката на по-висшия обществен интерес от гарантиране на ефективна съдебна защита (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), и
 - грешка на Комисията при прилагане на правото, що се отнася до прилагането на основното право на достъп до документи (член 42 от Хартата на основните права).
- 2) Второ основание: неизлагане на мотиви за отказа да се предостави достъп до неверителен вариант или да се предостави достъп на място до документите.

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 30 ноември 2017 г. —
Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände —
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Дело C-673/17)

(2018/C 112/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Planet49 GmbH

Отговорник: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Преюдициални въпроси

- 1) а) Налице ли е действително съгласие по смисъла на член 5, параграф 3 и на член 2, буква е) от Директива 2002/58/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с член 2, буква з) от Директива 95/46/ЕО ⁽²⁾, когато съхраняването на информация или достъпът до информация, която вече е съхранена на крайното оборудване на ползвател, се позволява чрез предварително маркирано с отметка квадратче, от което ползвателят трябва да премахне отметката, за да откаже съгласието си?
- б) Има ли разлика с оглед на прилагането на член 5, параграф 3 и на член 2, буква е) от Директива 2002/58/ЕО във връзка с член 2, буква з) от Директива 95/46/ЕО обстоятелството дали информацията, която се съхранява или до която се получава достъп, представлява лични данни?
- в) Налице ли е при посочените във въпрос 1 а) обстоятелства действително съгласие по смисъла на член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 ⁽³⁾?

- 2) Каква информация следва да предостави доставчикът на услуги с оглед на изискването по член 5, параграф 3 от Директива 2002/58/ЕО за предоставяне на ясна и изчерпателна информация на ползвателя? Към тази информация спадат ли също и периодът, в който функционират „бисквитките“ (cookies), и въпросът дали трети лица получават достъп до тези бисквитки?

- ⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31 юли 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).
- ⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23 ноември 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 декември 2017 г. —
slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski**

(Дело C-681/17)

(2018/C 112/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Ответник: Sascha Ledowski

Преюдициални въпроси

На основание член 267 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси за тълкуването на член 16, буква д) и евентуално член 6, параграф 1, буква к) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾:

- 1) Следва ли член 16, буква д) от Директивата за правата на потребителите да се тълкува в смисъл, че посочените в него стоки, които не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини, обхващат и стоки (като например матраците), които при употреба по предназначение наистина могат да влязат в пряк контакт с човешкото тяло, но търговецът може да възстанови продажбената им годност с подходящи мерки (за почистване)?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:
- а) На какви изисквания трябва да отговаря опаковката на стоката, за да може стоката да се смята за запечатана по смисъла на член 16, буква д) от Директивата за правата на потребителите?
- и
- б) При предоставянето на дължимата преди сключването на договора информация по член 6, параграф 1, буква к) от Директивата за правата на потребителите трябва ли търговецът конкретно да посочи предмета на продажба (в случая — матрак) и факта на запечатването на стоката, когато уведомява потребителя, че при разпечатване на стоката губи правото си на отказ?

⁽¹⁾ ОВ L 304, 2011 г., стр. 64.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 6 декември 2017 г. — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-682/17)

(2018/C 112/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

1) Представява ли инсталация, която произвежда продукт, чието производство не попада сред посочените дейности в приложение I към Директива 2003/87/ЕО ⁽¹⁾ (в случая: производство на сярата) и в която същевременно се извършва включена в схемата за търговия с емисии съгласно приложение I към Директива 2003/87/ЕО дейност „изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“, генератор на електроенергия по смисъла на член 3, буква ф) от Директива 2003/87/ЕО, когато в помощно съоръжение към тази инсталация се произвежда и електрическа енергия за инсталацията и една (малка) част от тази електрическа енергия се подава в обществената мрежа срещу възнаграждение?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

2) Ако описаната в първия въпрос инсталация е генератор на електроенергия по смисъла на член 3, буква ф) от Директива 2003/87/ЕО, може ли тази инсталация да получи разпределение за топлинна енергия съгласно Решение 2011/278/ЕС ⁽²⁾ на Комисията и в случаите, при които топлинната енергия отговаря на условията на член 3, буква в) от Решение 2011/278/ЕС, но не попада в посочените в член 10а, параграф 1, трета алинея и параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87/ЕО категории — топлинна енергия от изгаряне на отпадни газове за производство на електроенергия, топлофикационни мрежи и високоефективно комбинирано производство на енергия?

3) Ако се приеме разпределение за произвежданата в инсталацията на жалбоподателя топлинна енергия след отговор на първите два преюдициални въпроса:

Става ли въпрос при отделения от газовата смес в атмосферата CO₂ при пречистването на земен газ (под формата на киселинен газ) в т.нар. процес на Клаус чрез отделяне на съдържащия се в земния газ CO₂, за такива емисии, които по смисъла на член 3, буква з), първо изречение от Решение 2011/278/ЕС на Комисията са резултат от посочения в член 3, буква з), подточка v) процес?

а) Могат ли по смисъла на член 3, буква з), първо изречение от Решение 2011/278/ЕС на Комисията CO₂-емисии да бъдат „резултат“ от процес, при който съдържащият се в суровината CO₂ се разделя физически от газовата смес и се отделя в атмосферата, без поради протичащия при това процес да възниква допълнително въглероден диоксид, или тази разпоредба императивно изисква отделеният в атмосферата CO₂ да се образува за първи път като резултат от процеса?

б) „Използва“ ли се по смисъла на член 3, буква з), подточка v) от Решение 2011/278/ЕС на Комисията съдържаща въглерод суровина, когато при т.нар. процес на Клаус съществуващият в природата земен газ се използва за производството на сярата и при това съдържащият се в земния газ въглероден диоксид се отделя в атмосферата, без съдържащият се в земния газ въглероден диоксид да участва в протичащата в рамките на процеса химична реакция, или понятието „използване“ императивно изисква въглеродът да участва в протичащата химична реакция, респективно дори да е необходим за нея?

- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос: ако инсталация, за която важи задължението за търговия с емисии, изпълнява както условията на фактическия състав за формиране на подинсталация с топлинен показател, така и условията на фактическия състав за формиране на подинсталация с технологични емисии, по кой показател се извършва разпределението на безплатни квоти за емисии? Има ли предимство правото на разпределение по топлинен показател пред правото на разпределение по технологични емисии, или правото на разпределение по технологични емисии поради специфичност има приоритет пред топлинния и горивния показател?

- ⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).
- ⁽²⁾ Решение на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, 2011 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 8 декември 2017 г. —
Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország
Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Дело C-688/17)

(2018/C 112/16)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Bayer Pharma AG

Ответници: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. и Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „да предостави [...] подходящо обезщетение“, съдържащ се в член 9, параграф 7 от Директива 2004/48/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, да се тълкува в смисъл, че държавите членки следва да установят материалноправните разпоредби относно отговорността на страните, размера на обезщетението и начина на обезщетяване, по силата на които съдилищата на държавите членки да разпореждат ищите да обезщетяват ответниците за вреди в резултат от мерки, които впоследствие съдът е отменил или които са престанали да бъдат приложими поради действие или бездействие на ищеца, или в случаите, в които съдът впоследствие е установил, че не е било налице нарушение или опасност от нарушение на право на интелектуална собственост?
- 2) В случай на утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос, допуска ли член 9, параграф 7 от посочената директива правна уредба на държава членка, съгласно която спрямо посоченото в тази разпоредба от директивата обезщетение следва да се прилагат общите разпоредби на държавата членка относно гражданската отговорност и обезщетяването на вреди, които предвиждат, че съдът не може да задължи ищеца да поправи вредите, причинени от временна мярка, оказала се впоследствие необоснована поради недействителност на патента, които са настъпили в резултат на това, че ответникът не е действал по очаквания в съответната ситуация начин или за чисто възникване той е отговорен по същата причина, при условие че при подаване на молбата за постановяване на временна мярка ищецът е действал по очаквания в съответната ситуация начин?

⁽¹⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 8 декември 2017 г. — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Дело C-690/17)

(2018/C 112/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: ÖKO-Test Verlag GmbH

Ответник: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Преюдициални въпроси

1) Налице ли е неправомерно използване на индивидуална марка по смисъла на член 9, параграф 1, второ изречение, буква б) от Регламента за марката на Общността⁽¹⁾/Регламента за марката на Съюза⁽²⁾ или на член 5, параграф 1, второ изречение, буква а) от Директива 2008/95⁽³⁾, когато:

- индивидуалната марка е поставена върху стока, за която индивидуалната марка не е защитена,
- в търговския оборот поставянето на индивидуалната марка от трето лице се възприема като така наречен знак за изпитване, тоест в смисъл, че стоката е произведена и пусната в обращение от трето лице, което не се намира под контрола на притежателя на марката, но притежателят на марката е изпитал тази стока за определени качества и въз основа на това е посочил в знака за изпитване определен резултат като оценка,
- и индивидуалната марка е регистрирана по-конкретно за „информирание и консултиране на потребителите при избора на стоки и услуги, по-специално чрез използване на резултати от изпитвания и изследвания, както и чрез оценки за качеството“?

2) Ако Съдът отговори отрицателно на първия въпрос:

Налице ли е неправомерно използване по смисъла на член 9, параграф 1, второ изречение, буква в) от Регламента за марката на Общността и на член 5, параграф 2 от Директива 2008/95, ако:

- индивидуалната марка е известна само като описания в точка 1 знак за изпитване, и
- индивидуалната марка се използва от трето лице като знак за изпитване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25).

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 11 декември 2017 г. — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-691/17)

(2018/C 112/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: PORR Építési Kft.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

1) Следва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾, и по-специално принципите на пропорционалност, данъчен неутралитет и ефективност, да се тълкуват в смисъл, че не допускат практика на националния данъчен орган, който, без да е налице данъчна измама, отказва при начисляване на данъка правото на приспадане, което може да бъде упражнено въз основа на фактура с ДДС, издадена по общия ред за облагане, като счита, че би било правилно фактурата за сделката да се издаде в съответствие с механизма за обратно начисляване и без преди това да е отказано правото на приспадане;

— да се изясни дали издателят на фактурата може да възстанови на получателя на фактурата неправилно платения ДДС, и

— да се изясни дали издателят на фактурата може законосъобразно (в рамките на националната правна уредба) да я коригира и по този начин да получи от данъчния орган възстановяване на неправилно платения от него данък.

2) Следва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, и по-специално принципите на пропорционалност, данъчен неутралитет и ефективност, да се тълкуват в смисъл, че не допускат практика на националния данъчен орган, който отказва при начисляване на данъка правото на приспадане, което може да бъде упражнено въз основа на фактура с ДДС, издадена по общия ред за облагане, като счита, че би било правилно фактурата за сделката да се издаде в съответствие с механизма за обратно начисляване, и според който при начисляване на данъка не се предвижда възстановяване на неправилно платения данък на получателя на фактурата, въпреки че издателят на фактурата е внесъл в държавния бюджет сумата на ДДС от фактурите.

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 декември 2017 г. —
Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per
l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)**

(Дело C-697/17)

(2018/C 112/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Telecom Italia SpA

Отговорници: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 28, параграф 2, първо изречение от Директива 2014/24/ЕС⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че налага пълна правна и икономическа идентичност между предварително подобрите оператори и тези, които ще подават офертите в рамките на ограничената процедура и в частност трябва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че не допуска споразумение между холдингите, които контролират двама предварително подобрени оператори в даден момент от предварителния подбор до подаването на офертите, когато: а) това споразумение има за предмет и последица (*inter alia*) извършването на сливане чрез поглъщане на едно от предварително подобрите предприятия от друго (която операция е разрешена от Европейската комисия), б) последиците от операцията по сливане са завършени след подаването на офертата от страна на поглъщащото предприятие (поради което към момента на подаване на офертата неговият състав не изглежда променен спрямо момента на предварителния подбор), в) поглънатото предприятие (чийто състав не изглежда променен спрямо този преди датата на подаване на офертите) все пак е решило да не участва в ограничената процедура, най-вероятно в изпълнение на договорната програма, установена в споразумението, сключено между холдингите.

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 14 декември 2017 г. — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др.

(Дело C-702/17)

(2018/C 112/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unareti SpA

Отвeтници: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Преюдициални въпроси

По-конкретно от Съда се иска да установи допускат ли тези принципи и правила национална правна уредба като посочената по-горе, която предвижда прилагане с обратна сила на критериите за оценка на размера на сумите за възстановяване, дължими на *бившите* концесионери, които засягат минали търговски правоотношения, т.е. обосновано ли е това прилагане, включително с оглед на принципа на пропорционалност, от необходимостта от защита на други обществени интереси от европейско значение, свързани с изискването да се даде възможност за по-добра защита на конкуренцията на целевия пазар, съответно по-голяма защита на потребителите на услугата, които биха могли да понесат непряко последиците от евентуалното увеличение на сумите, дължими на *бившите* концесионери.

Жалба, подадена на 18 декември 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Европейска комисия

(Дело C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Други страни в производството: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Искания на жалбоподателя

— да отмени решението на Общия съд от 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Комисия, да отхвърли жалбата пред първата инстанция и да осъди жалбоподателя да плати съдебните разноски;

или, при условията на евентуалност,

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане; да не се произнася по съдебните разноски в производството пред първата инстанция и по обжалване.

Основания и основни доводи

Подадената от Комисията жалба е срещу решението на Общия съд от 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15. В това решение Общият съд отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/776 ⁽¹⁾ на Комисията от 18 май 2015 г. за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, към вноса на велосипеди, изпращани от Камбоджа, Пакистан и Филипините, независимо дали са декларирани с произход от Камбоджа, Пакистан и Филипините в частта, която се отнася до Kolachi Raj.

В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава на едно-единствено основание.

Комисията счита, че Общият съд е направил погрешно тълкуване на член 13, параграф 2, буква б) от основния антидъмпингов регламент. На първо място, в обжалваното решение Общият съд неправилно е привнесъл правила за произход при прилагането на член 13 от основния регламент и при тълкуването на думата „от“, използвана в член 13, параграф 2, буква б). На второ място, Общият съд погрешно е ограничил вида доказателства, които Комисията може да използва, за да докаже, че части идват „от“ страната, за която се прилагат антидъмпингови мерки. Според Комисията възприетото от Общия съд тълкуване не съответства на текста, контекста и целта на член 13 от основния регламент, нито на практиката на Съда във връзка с мерките за заобикаляне.

⁽¹⁾ ОВ L 122, 2015 г., стр. 4.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 18 декември 2017 г. — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Дело C-710/17)

(2018/C 112/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Ответник: Comune di Tarvisio

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с член 48 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ разпоредба като член 53, алинея 3 от Законодателен декрет № 163 от 16 април 2006 г., която допуска до участие предприятие с „посочен“ проектант, който, поради обстоятелството че не е оферент, не може да се ползва от института на използването на ресурсите на други предприятия?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Италия),
постъпило на 20 декември 2017 г. — EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale
Lombardia Ufficio Contenzioso**

(Дело C-712/17)

(2018/C 112/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: EN.SA. Srl

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с принципите на правото на ЕС в областта на ДДС, развити от Съда, националната нормативна уредба на член 19 (Приспадане), член 21, параграф 7 (Фактуриране на операциите) от D.P.R. [Декрет на президента на Републиката] № 633 от 26 октомври 1972 г. и член 6, параграф 6 от D.lgs. [Законодателен декрет] № 471 от 18 декември 1997 г. (Нарушение на задълженията за документиране, отчитане и индивидуализация на операциите) в хипотезата на обявени за фиктивни операции, с които не е причинена вреда на държавния бюджет и не е настъпило каквото и да било данъчно предимство за данъчнозадълженото лице, като се има предвид, че едновременното прилагане на вътрешната правна уредба води до:
 - а) каскадна невъзможност за приспадане на данъка, наложен върху направените от купувача покупки за всяка от спорните операции с участието на един и същ субект и една и съща данъчна основа;
 - б) начисляване на данък и плащането му от продавача (и изключване на възстановяването на недължимо платеното) за съответните паралелни продажби, обявени за фиктивни;
 - в) налагане на санкция в размер на данъка върху покупките, чието приспадане е невъзможно?

Иск, предявен на 21 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-715/17)

(2018/C 112/24)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

— да установи, че като не е посочвала редовно и поне веднъж на всеки три месеца, след 16 март 2016 г., съответния брой на кандидатите, които могат да бъдат преместени своевременно на нейна територия, Република Полша не изпълнява задълженията си на основание член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета и по член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета, а в резултат от това и останалите задължения относно преместването, предвидени в член 5, параграфи 4—11 от двете посочени решения на Съвета,

— да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Временната система за спешно преместване е установена с две решения на Съвета, приети през септември 2015 г., а именно с Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета ⁽¹⁾ и с Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета ⁽²⁾, по силата на които държавите членки са поели задължения във връзка с преместването от Италия и Гърция на нуждаещи се от международна закрила лица.

Решенията на Съвета възлагат на държавите членки задължението да предлагат места за нуждите на преместването на всеки три месеца с цел осигуряване на добрата организация на незабавната процедура по преместване. Въпреки че почти всички останали държави членки предприемат действия за изпълнение на задълженията в тази връзка, включително за преместване, Полша не извършва нито едно преместване, а от декември 2015 г. не предлага нито едно готово място за преместване.

На 16 юни 2017 г. Комисията започва производство срещу Полша за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка.

Като оценява отговора на тази държава членка като незадоволителен, Комисията взема решение за преминаване към следващия етап от производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, като на 26 юли 2017 г. изпраща мотивирано становище на Република Полша.

Тъй като счита, че и отговорът на мотивираното становище е незадоволителен, Европейската комисия взема решение да отнесе до Съда на Европейския съюз въпроса относно неизпълнението от Република Полша на правноустановени задължения във връзка с преместването.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция (ОВ L 239, стр. 146).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 248, стр. 80).

Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-718/17)

(2018/C 112/25)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Tokár и G. Wils)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

В исковата си молба от 22 декември 2017 г. Комисията моли Съда:

- да приеме за установено, че като не е съобщавала редовно и поне веднъж на всеки три месеца броя на кандидатите, които бързо могат да бъдат преместени на нейна територия, Унгария не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета, в резултат от което не е изпълнила и останалите си задължения в областта на преместването, установени в член 5, параграфи 4—11 от същото решение;
- да осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С две решения на Съвета от септември 2015 г., а именно Решение (ЕС) 2015/1523 ⁽¹⁾ на Съвета и Решение (ЕС) 2015/1601 ⁽²⁾ на Съвета се установява програма за временно и извънредно преместване, в рамките на която държавите членки поемат задължението да преместят от територията на Италия и Гърция лица, които се нуждаят от международна закрила.

Решенията на Съвета предвиждат задължение за държавите членки да предоставят на всеки три месеца места за подлежащите на преместване кандидати, като по този начин осигурят бързото и организирано осъществяване на преместването. Макар почти всички държави членки да са преместили кандидати и са изпълнили задълженията си в тази област, Унгария не е приела каквито и да са мерки от началото на програмата за преместване.

На 16 юни 2017 г. Комисията открива производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу Унгария във връзка с Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета.

Приемайки, че отговорът на Унгария не е задоволителен, Комисията започва следващия етап от производството за установяване на неизпълнение на задължения и на 26 юли 2017 г. изпраща на Унгария мотивирано становище.

Тъй като счита, че отговорът на мотивираното становище не е задоволителен, Комисията решава да предяви иск пред Съда, който да приеме за установено, че Унгария не е изпълнила задълженията си в областта на преместването.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция (ОВ L 239, 2015 г., стр. 146).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 248, 2015 г., стр. 80).

Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-719/17)

(2018/C 112/26)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková и G. Wils)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

- да установи, че като не е посочвала редовно и поне веднъж на всеки три месеца броя на кандидатите, които могат да бъдат преместени своевременно на нейна територия, Чешката република не е изпълнила задълженията си по силата на член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция⁽¹⁾ и член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция⁽²⁾, и следователно също така и задълженията относно преместването, въведени с член 5, параграфи 4—11 от тези две решения на Съвета;
- да се осъди Чешка република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

През септември 2015 г. Съветът приема временна програма за спешно преместване посредством две решения, а именно Решение (ЕС) 2015/1523 и Решение (ЕС) 2015/1601, въз основа на които държавите членки поемат задължение да преместят от Италия и Гърция лица, несъмнено нуждаещи се от международна закрила.

Решенията на Съвета налагат на държавите членки задължение да предоставят на всеки три месеца налични места за преместване, така че да гарантират срочен и редовен процес на преместване. Макар че почти всички държави са извършили премествания и са приели задължения в тази материя, Чешката република не е извършвала никакви премествания от август 2016 г., и вече в продължение на повече от година не е предлагала нови места.

На 15 юни 2017 г. Европейската комисия започва производство за неизпълнение на задължения срещу Чешката република.

Тъй като отговорът на Чешката република не се приема от Комисията като задоволителен, последната решава да предприеме следващата стъпка в производството, а именно издаване на мотивирано становище на 26 юли 2017 г.

Отговорът на мотивираното становище не е счетен за удовлетворителен, поради което Комисията решава да предяви срещу Чешката република иск пред Съда на Европейския съюз за неизпълнение на задълженията относно преместването.

⁽¹⁾ ОВ L 239, 2015 г., стр. 146.

⁽²⁾ ОВ L 248, 2015 г., стр. 80.

**Жалба, подадена на 24 декември 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (трети състав) на 13 октомври 2017 г. по дело T-572/16, Brouillard/Комисия**

(Дело C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: П. Михайлова, G. Gattinara)

Друга страна в производството: Alain Laurent Brouillard

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд от 13 октомври 2017 г., Brouillard/Комисия (T-572/16),
- да се отхвърли жалбата в първоинстанционното производство,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски във връзка с производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Първото основание за обжалване е грешка при прилагане на правото и изопачаване. То включва три твърдения и се отнася до точки 36, 39, 43—56, 62 и 63 от обжалваното съдебно решение.

Първо, Комисията твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е тълкувал обявлението за конкурса. В точки 36, 45 и 47—56 от обжалваното съдебно решение той неправилно е приел, от една страна, че прилагателното „пълнен“ в израза „пълнен курс на обучение“, употребен в обявлението за конкурса, не се отнася до съдържанието на изискваната диплома, и от друга, че думата „съответстваща“, употребена в израза „диплома, съответстваща най-малко на степен „магистър“, не се отнася до дипломата, а до образователната степен. Също така Комисията смята, че систематичното и телеологично тълкуване в никакъв случай не е в подкрепа на изводите на Общия съд, като условията за участие в даден конкурс трябва да се тълкуват с оглед на описанието на служебните задължения за съответната длъжност, които съгласно приложение I към обявлението за конкурса се изразяват в писмени преводи от „висококвалифицирани юристи“.

Второ, Комисията твърди, че в точки 46—49, 52 и 53 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 5, параграф 3, буква в), точка i) от Правилника. Според нея тази разпоредба от Правилника не е релевантна за процедурите по подбор и най-вече не е пречка за това при изготвянето на съдържанието на обявлението за конкурса администрацията да предвиди условия за участие, които са по-строги от установените в тази разпоредба критерии. Противно на приетото от Общия съд, обявлението за конкурс не би могло да се тълкува с оглед на тази разпоредба от Правилника.

Трето, Комисията твърди, че са изопачени учебната програма на специализацията с професионална насоченост на Университета в Поатие и формулярът за кандидатстване на жалбоподателя в първоинстанционното производство. Според нея от тези материали ясно личи, че жалбоподателят няма диплома за завършено юридическо образование след петгодишно обучение (степен „master 2“), както се изисква в обявлението за конкурса. Поради това са неправилни констатациите на Общия съд в точки 39, 43, 44, 52—54 от обжалваното съдебно решение.

Второто основание за обжалване е грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуване на правилата, уреждащи пределите на правомощията на конкурсната комисия при проверка дали кандидатът има дадена диплома. С това основание, което се отнася до точки 37, 52 и 54—56 от обжалваното съдебно решение, се цели да се оспорят съображенията на Общия съд, че конкурсната комисия трябва да приеме дипломата на жалбоподателя в първоинстанционното производство само на основание националните разпоредби, уреждащи издаването на тази диплома.

Третото основание за обжалване, което се отнася до точки 39, 44, 47, 48, 52, 57—61 от обжалваното съдебно решение, е неизпълнение на задължението за мотивиране, доколкото Общият съд не е посочил в достатъчна степен въз основа на кои материали от преписката заключава, че жалбоподателят в първоинстанционното производство има диплома, отговаряща на предвиденото в обявлението за конкурса условие. Освен това Общият съд си противоречи, тъй като макар да твърди, че изводът за завършен пълен курс на обучение е различен от този за наличие на диплома за завършен пълен цикъл на висше образование, той приема, че е налице диплома, без да посочи какви доказателства удостоверяват завършването на пълен курс на обучение. На последно място, Общият съд не е поясnil в достатъчна степен защо в решението по дело T-420/13, което се ползва със сила на пресъдено нещо, дипломата на жалбоподателя не е била приета в процедура за възлагане на обществена поръчка от Съда за извършване на услуги по писмен превод от сътрудници на свободна практика, при положение че понастоящем същата диплома позволява на същия жалбоподател да бъде назначен като длъжностно лице в службите за писмени преводи на Съда на длъжността юрист-лингвист.

Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд Благоевград (България) на 16 януари 2018 година — Браян Андрю Кер / Павло Постнов, Наталия Постнова

(Дело C-25/18)

(2018/C 112/28)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Окръжен съд Благоевград

Страни в главното производство

Жалбоподател: Браян Андрю Кер

Ответници: Павло Постнов, Наталия Постнова

Преюдициални въпроси

1. Представяват ли решенията на неперсонифицирани правни общности, създадени по силата на закона поради особеното титулярство на определени права, които се вземат с мнозинство от техните членове, но обвързват всички, включително и негласувалите, източник на „договорно задължение“ за целите на определяне на международната компетентност на съдилищата по реда на чл. 7, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 1215/2012 г. ⁽¹⁾?
2. В случай, че отговорът на първия въпрос е отрицателен, следва ли към подобни решения да се прилагат правилата за определяне на приложимото право при договорните отношения, уредени в Регламент (ЕО) № 593/2008 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)?
3. В случай, че отговорите на първия и втория въпрос са отрицателни, следва ли към подобни решения да се прилагат правилата на Регламент (ЕО) № 864/2007 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) и правилата за кой от посочените в Регламента извъндоговорни източници на отговорност следва да се прилагат?
4. В случай, че отговорът на първия или на втория въпрос е утвърдителен, следва ли решенията на неперсонифицирани общности относно разходите за поддръжка на сгради да се смятат за „договор за услуга“ по смисъла на чл. 4, параграф 1, буква „б“ от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) или като такива за „вещно право“ или „наем“ по смисъла на чл. 4, параграф 1, буква „в“ от същия Регламент?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела
ОВ 2012, L 351, стр. 1

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)
ОВ 2008, L 177, стр. 6

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II)
ОВ 2007, L 199, стр. 40

**Преюдициално запитване от Cour du travail de Liège (Белгия), постъпило на 18 януари 2018 г. — V/
Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL**

(Дело C-33/18)

(2018/C 112/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: V

Ответници: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 87, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че лице, което преди 1 май 2010 г. е започнало да извършва дейност като заето лице във Великото херцогство Люксембург и като самостоятелно заето лице в Белгия, трябва, за да бъде подчинено на приложимото законодателство съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004, да подаде изрично искане в този смисъл, дори и да не е било обект на каквото и да било социално осигуряване в Белгия преди 1 май 2010 г. и да е било подчинено на белгийското законодателство относно социалното осигуряване на самостоятелно заетите лица само със задна дата след изтичане на тримесечния срок, който започва на 1 май 2010 г.?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, води ли искането, посочено в член 87, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 883/2004, подадено при описаните по-горе обстоятелства, до прилагане с обратно действие на законодателството на компетентната държава съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004, считано от 1 май 2010 г.?

⁽¹⁾ ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 19 януари 2018 г. —
Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant**

(Дело C-37/18)

(2018/C 112/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vueling Airlines SA

Отговорник: Jean-Luc Poignant

Преюдициални въпроси

- 1) Приложимо ли е тълкуването, което Съдът на Европейския съюз дава в решение от 27 април 2017 г., A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309) [...] на член 14, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 ⁽²⁾, изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г. ⁽³⁾, по отношение на спор във връзка с нарушение за недеklarиран труд, когато удостоверенията E 101 са издадени съгласно член 14, параграф 1, буква а) на основание на член 11, параграф 1 от Регламент № 574/72 от 21 март 1972 г. относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71 ⁽⁴⁾, при положение че случаят попада в приложното поле на член 14, параграф 2, буква а), подточка i) за заети лица, работещи на територията на държавата членка, на която същите са граждани и в която въздушният превозвач, установен в друга държава членка, има клон, и при положение че от самия прочит на удостоверението E 101 — посочващо летище като място на дейност на заетото лице и въздушен превозвач като работодател — може да се заключи, че е получено чрез измама?

- 2) При утвърдителен отговор, трябва ли принципът на предимство на правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална юрисдикция — за която съгласно вътрешното право влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна, когато разглежда гражданските последици от деянието — да се основе единствено на постановена по несъвместим с нормите на правото на Европейския съюз начин присъда за недеклаиран труд, за да осъди работодателя да заплати обезщетение на заето лице?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. за изменение и актуализация на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, и Регламент (ЕИО) № 574/72 за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 28, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагане на схеми за социално осигуряване на заети, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 117, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 211).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 г. относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 24 януари 2018 г. — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale

(Дело C-43/18)

(2018/C 112/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Compagnie d'entreprises CFE SA

Отговорник: Région de Bruxelles-Capitale

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли план или програма по смисъла на Директива 2001/42/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 г.] относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда ⁽¹⁾ решение, с което орган на държава членка обявява специална защитена зона в съответствие с Директива 92/43/ЕИО [на Съвета] от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽²⁾ и което съдържа цели за съхраняване и общи превантивни мерки с нормативен характер?
- 2) По-специално, попада ли такова решение в приложното поле на член 3, параграф 4 като план или програма, който или която определя рамката за даването на съгласие за бъдещо развитие на проекти, така че по силата на параграф 5 държавите членки трябва да определят дали е вероятно той да има съществени последици върху околната среда?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2001/42/ЕО относно оценката на последиците на някои [планове и програми] върху околната среда да се тълкува в смисъл, че по отношение на същото решение за обявяване е изключено прилагането на член 3, параграф 4 от тази директива?

⁽¹⁾ ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135.

⁽²⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Иск, предявен на 29 януари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-51/18)

(2018/C 112/32)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: N. Gossement, B.-R. Killmann, Bevollmächtigte)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

1. Да установи, че като предвижда облагане с данък върху добавената стойност на възнаграждението, на което има право авторът на оригинално произведение на изкуството поради правото на препродажба, Република Австрия не е изпълнила своите задължения по член 2 от Директивата за ДДС.
2. Да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът изтъква следното:

Австрия облага с данък върху добавената стойност възнаграждението, което се полага на автора при препродажбата на оригинално произведение на изящното изкуство в рамките на правото на препродажба, въведено в Австрия с транспонирането на Директива 2001/84/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството. По този начин Австрия нарушава член 2 от Директивата за ДДС.

При правото на препродажба между автора и лицето, което дължи възнаграждението, няма размяна на престации. Дължимата на автора част от печалбата вследствие на правото на препродажба произтича от закона и е уредена по такъв начин, че продавачът — или което и да е лице, участвало в препродажбата — е длъжен да заплати на автора възнаграждение, без авторът да извършва каквато и да било престация. Авторът е престирал още преди препродажбата, пускайки за първи път своя оригинал в обращение.

Ето защо дължимото на автора възнаграждение поради правото на препродажба не е насрещната стойност на някаква направена от автора престация, а се определя само в зависимост от получената цена при препродажбата, върху която авторът не може да оказва влияние. Авторът има право на възнаграждение, без той да трябва или да може да престира посредством действие или бездействие. Ето защо възнаграждението поради правото на препродажба не е възнаграждение за доставка на стока или услуга по смисъла на член 2 от Директивата за ДДС.

⁽¹⁾ Директива 2001/84/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството (ОВ L 272, 13.10.2001 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 240).

Иск, предявен на 31 януари 2018 година — Европейска комисия / Република България

(Дело C-61/18)

(2018/C 112/33)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (G. von Rintelen, K. Walkerová, Г. Колева, представители)

Отвѣтник: Република България

Искания

Комисията моли Съда:

- да установи, че тъй като не е приела не по-късно от 18 септември 2016 г. всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2014/89/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ L 257, 28.8.2014г., стр. 135—145) или във всички случаи доколкото не е уведомила Комисията за такива разпоредби, Република България не е изпълнила задълженията си съгласно член 15, параграф 1 от посочената директива.
- да наложи на Република България, съгласно член 260, параграф 3 от ДФЕС, да заплати периодична имуществена санкция в размер на 14 089,6 евро на ден, считано от датата на обявяване на съдебното решение, установяващо наличие на неизпълнение на задължение от страна на Република България.

Правни основания и главни доводи

1. Съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране, държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят разпоредбите на директивата до 18 септември 2016 г. Те незабавно информират Комисията за тях. С оглед на липсата на уведомяване за националните мерки за транспониране на Директивата, Комисията реши да сезира Съда.
2. В своята искова молба Комисията предлага налагане на Република България плащането на периодична имуществена санкция в размер на 14 089,6 евро на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен вземайки предвид тежестта и продължителността на нарушението, както и възпиращия ефект, и с оглед възможността за плащане на тази държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ 2014, L 257, стр. 135

Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-76/18)

(2018/C 112/34)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Отвѣтник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда

- да установи, че като не е приел необходимите закони, подзаконовни и административни разпоредби за транспонирането във вътрешното национално право на Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО⁽¹⁾, съответно като не е съобщило на Комисията за тези разпоредби, отвѣтникът не е изпълнил задълженията си по посочената директива;
- на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС да осъди отвѣтника да заплати периодична имуществена санкция в размер на 42 377 Еуро на ден поради неизпълнение на задължението за съобщаване на мерките за транспониране;
- да осъди Европейска комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 106, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС държавите членки са длъжни най-късно до 18 април 2016 г. да приемат необходимите национални мерки, за да съобразят вътрешното си национално право с произтичащите от директивата задължения. Комисията решава да сезира Съда, тъй като Република Австрия не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за транспонирането на тази директива, съответно не е съобщила на Комисията за тези разпоредби.

С предявения иск Комисията иска да бъде наложена периодична имуществена санкция на Република Австрия в размер на 42 377 EUR на ден. Размерът на периодична имуществена санкция бил изчислен след отчитане на тежестта и продължителността на нарушението, както и възпиращото ѝ действие, както и при съобразяване на финансовите възможности на тази държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 2014 г., стр. 243.

Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-77/18)

(2018/C 112/35)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek и G. von Rintelen, Bevollmächtigte)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, или съответно като не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по посочената директива.
- на основание член 260, параграф 3 ДФЕС да осъди Република Австрия да заплаща периодична имуществена санкция в размер на 42 377 EUR на ден поради нарушение на задължението за съобщаване на мерките за транспониране.
- да осъди Република Австрия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Съгласно член 90, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС държавите членки са длъжни най-късно до 18 април 2016 г. да приемат законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да съобразят своето вътрешно право със задълженията по посочената директива. Тъй като Република Австрия не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за транспонирането на Директивата, или съответно не е уведомила Комисията за тях, Комисията е решила да сезира Съда.

С исковата си молба Комисията моли Съда да наложи на Република Австрия периодична имуществена санкция в размер на 42 377 EUR на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен с оглед на тежестта и продължителността на нарушението, като и на възпиращото действие на санкцията в зависимост от платежеспособността на посочената държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 2014 г., стр. 65.

Иск, предявен на 6 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-79/18)

(2018/C 112/36)

*Език на производството: немски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers, Bevollmächtigte)*Ответник:* Република Австрия**Искания на ищеца***Ищецът моли Съда:*

- да установи, че като не е приел законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия ⁽¹⁾ — с изключение на членове 46 и 47 в провинции Виена, Щирия и Каринтия, или съответно като не е уведомил Комисията за тях, ответникът не е изпълнил задълженията си по посочената директива,
- на основание член 260, параграф 3 ДФЕС да осъди ответника да заплаща периодична имуществена санкция в размер на 52 972 EUR на ден поради нарушение на задължението за съобщаване на мерките за транспониране,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 51, параграф 1 от Директива 2014/23/ЕС държавите членки са длъжни най-късно до 18 април 2016 г. да приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да съобразят своето вътрешно право със задълженията по посочената директива. Тъй като Република Австрия не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за транспонирането на Директивата, или съответно не е уведомила Комисията за тях, Комисията е решила да сезира Съда.

С исковата си молба Комисията моли Съда да наложи на Република Австрия периодична имуществена санкция в размер на 52 972 EUR на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен с оглед на тежестта и продължителността на нарушението, като и на възпиращото действие на санкцията в зависимост от платежеспособността на посочената държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 94, 2014 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — POA/Комисия

(Дело T-74/16) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка със заявлението за регистрация на наименование съгласно Регламент (ЕС) № 1151/2012 — Документи, издадени от Комисията — Документи, издадени от държава членка — Член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 — Отказ за предоставяне на достъп — Задължение за мотивиране — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на съдебните процедури — Обхват на упражнявания от институцията и от съда на Съюза контрол върху основанията за предявяване на възражения, изтъкнати от държавата членка)

(2018/C 112/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Латсия, Кипър) (представител: N. Korogiannakis, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz и F. Clotuche-Duvieusart)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС, с която се иска отмяна на решение Ares(2015) 5632670 на Генералния секретар на Комисията от 7 декември 2015 г., с което е отхвърлено потвърдителното заявление, подадено с писмо от 15 септември 2015 г., в което жалбоподателят иска достъп съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) до документи във връзка, от една страна, със заявление за регистрация CY/PDO/0005/01243 на „Halloumi“ като защитено наименование за произход (ЗНП) съгласно Регламент (ЕС) от 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 55, 2013 г., стр. 27), и от друга страна, с предходното заявление за регистрация CY/PDO/0005/00766 на „Halloumi“ като ЗНП.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 145, 25.4.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO —
Marrefa (Vieta)

(Дело T-879/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Vieta“ — Реално използване на марката — Решение, взето вследствие отмяната на предходно решение от Общия съд — Член 65, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 72, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Сила на пресъдено нещо)

(2018/С 112/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: S. Malynicz, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Marrefa, SL (Барселона, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2016 г. (преписка R 1010/2016-4) относно производство по отмяна между Sony Computer Entertainment Europe Ltd и Marrefa

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 октомври 2016 г. (преписка R 1010/2016-4) относно производство по отмяна между Sony Computer Entertainment Europe Ltd и Marrefa, SL.
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 8 февруари 2018 г. — Institute for Direct Democracy in Europe/
Парламент

(Дело T-118/17) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейски парламент — Решение за отпускане на безвъзмездни средства на политическа фондация за 2017 г. и за предварително финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства със задължение за предоставяне на банкова гаранция във връзка с предварителното финансиране — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Допустимост — Задължение за безпристрастност — Право на защита — Финансов регламент — Правила за прилагане на Финансовия регламент — Регламент (ЕО) № 2004/2003 — Пропорционалност)

(2018/С 112/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Брюксел, Белгия) (представители: E. Plasschaert и É. Montens, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: С. Burgos и S. Alves)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение FINS-2017-28 на Европейския парламент от 12 декември 2016 г. за отпускане на безвъзмездни средства на жалбоподателя, доколкото с това решение се спира изплащането на тези средства за 2017 г. и предварителното финансиране се ограничава до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства при условие за предоставяне на банкова гаранция

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE)* понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейския парламент, включително по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Определение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — *Camprailla*/Европейски съюз

(Дело T-759/16) ⁽¹⁾

(Иск за обезщетение — Институционално право — Отговорност на Европейския съюз — Решения, постановени от Общия съд и от Съда — Иск, отхвърлен от Общия съд като недопустим — Обжалване, отхвърлено като недопустимо поради липса на представителна власт — Явно недопустим иск)

(2018/C 112/40)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Massimo Camprailla (Холц, Люксембург) (представител: F. Rollinger, avocat)

Отговорник: Европейски съюз, представляван от Съда на Европейския съюз (представители: първоначално J. Inghelram и L. Tonini Alabiso, впоследствие J. Inghelram и V. Hanley-Emilsson)

Предмет

Иск с правно основание член 268 ДФЕС и предмет обезщетения за вредите, които ищецът твърди, че е претърпял в резултат на определение от 6 октомври 2011 г., *Camprailla*/Комисия (С-265/11 Р, непубликувано, EU:C:2011:644)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Г-н Massimo Camprailla понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 78, 13.3.2017 г.

Определение на Общия съд от 1 февруари 2018 г. — ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN)(Дело T-265/17) ⁽¹⁾

**(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз —
Фигуративна марка „EXPRESSVPN“ — Абсолютно основание за отказ — Искане за промяна —
Единствено искане — Недопустимост)**

(2018/С 112/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ExpressVPN Ltd (Глен Вайн, Остров Ман) (представител: A. Muir Wood, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 16 февруари 2017 г. (преписка R 1352/2016-5) относно международната регистрация, посочваща Европейския съюз, № 1265562 на фигуративна марка „EXPRESSVPN“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ExpressVPN Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Жалба, подадена на 16 януари 2018 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-14/18)

(2018/С 112/42)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou и E. Chroni)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която изключва от финансирането на Европейския съюз разходите, направени от Република Гърция за помощи за площ за референтната 2014 г., които съответстват на 5 % от общите разходи, направени за помощи за пасища, в размер на 15 583 893,42 EUR бруто (нето 12 482 555,68 EUR),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от Република Гърция.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. В рамките на първото основание жалбоподателят поддържа, че оспорваната финансова корекция в размер на 5 % във връзка с помощите за площи за пасища е наложена неправомерно въз основа на фактическа грешка и в нарушение на принципа на пропорционалност.

2. В рамките на второто основание жалбоподателят се позовава на нарушение на разпоредбите на член 31, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 г., и на член 52, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 от 17 декември 2013 г. във връзка с разпоредбите на член 12, параграфи 1—6 и член 8 от Делегиран регламент (ЕС) № 907/2014 на Комисията от [11 март 2014 г.], както и на нарушение на насоките в документи VI/5330797 и C(2015)3675 final/8-6-2015 на Комисията. Освен това се позовава на необосновано дублиране на корекциите на едно и също основание, както и на нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Република Литва/Европейска комисия

(Дело T-19/18)

(2018/C 112/43)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis и A. Dapkuvienė)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2017/2014 на Комисията от 8 ноември 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта, предвиждаща на Литва да се наложи финансова корекция в размер на 9 745 705,88 EUR относно разходите, свързани с финансиране от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони,
- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2017/2014 на Комисията от 8 ноември 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта, предвиждаща на Литва да се наложи финансова корекция в размер на 546 351,91 EUR относно разходите, свързани с финансиране от Европейския фонд за гарантиране на земеделието и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

- I. С налагането на корекция в размер на 9 745 705,88 EUR поради недостатъци в основните проверки Европейската комисия (наричана по-нататък „Комисията“) **е нарушила член 52, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013**, доколкото вземайки решение относно сериозността на несъответствието, естеството на нарушението и причинената на Европейския съюз финансова вреда, и:
1. позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 24, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 65/2011**, тя неправилно констатира, че оценката на допустимостта на заявителите, извършена в Литва, е недостатъчна, тъй като:
 - 1.1 извършените от литовските власти проверки относно връзката на едно предприятие със свързано с него или поддържащо връзка с него предприятие в чужбина не са били изчерпателни с оглед потвърждаването на статута на заявителите в качеството им на малки и средни предприятия;
 - 1.2 в Литва мониторингът на проекти, признати за рискови с оглед на подозрения за изкуствени условия, е неефективен;

2. позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 24, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 65/2011**, тя неправилно констатира, че качеството на извършваните в Литва проверки за основателност на разходите, е било недостатъчно;
 3. позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 26, параграф 1, буква г) и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011**, тя неправилно констатира, че прилаганата в Литва система за проверки на място е недостатъчна;
 4. позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 24, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 65/2011**, тя неправилно констатира, че придобитите по един от проверяваните проекти стоки основно са били използвани за цели, различни от тези на проекта.
- II. С налагането на корекция в размер на 546 351,91 EUR поради недостатъци в спомагателните проверки Комисията **е нарушила член 52, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013**, доколкото вземайки решение относно сериозността на несъответствието, естеството на нарушението и причинената на Европейския съюз финансова вреда,
1. не е взела под внимание изчисленията на компетентните власти на Република Литва относно причинената на Европейския съюз финансова вреда, свързана с отклоненията на санкционната система, отнасящи се до нарушения във връзка с идентификацията и регистрацията на животни и непредвидени в съответните мерки на правото на Съюза във връзка с референтната 2014 г.;
 2. не е взела под внимание изчисленията на компетентните власти на Република Литва относно причинената на Европейския съюз финансова вреда, свързана с твърде леката оценка на неспазването на изискванията за идентификация и регистрация на животни във връзка с референтната 2014 г.;
 3. както и позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1122/2009**, тя неправилно констатира, че в Литва анализът на риска не е в съответствие с регламента, тъй като не включва свързани с животните рискови фактори;
 4. както и позовавайки се на неправилно тълкуване на **член 84 от Регламент (ЕО) № 1122/2009**, тя неправилно констатира, че извършваният в Литва мониторинг на резултатите от проверки не е в съответствие с регламента, тъй като се предоставят статистически данни без пълно спазване на формулярите на Комисията.

Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — CV/Комисия

(Дело T-20/18)

(2018/C 112/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CV (представител: F. Moyses, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваните решения от 15 и 20 март 2017 г. и от 18 октомври 2017 г.,
- да присъди на жалбоподателя сумата от 1 475 EUR като обезщетение за имуществени вреди, ведно със законните лихви в размер на 2,25 %, считано от датата на плащане на посочената сума, а при липсата на плащане — от датата на подаване на жалба по административен ред, а при неподаването на жалба по административен ред — от датата на подаване на жалба по съдебен ред, както и сумата от 1 EUR като обезщетение за неимуществени вреди,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нередовност в административната процедура, включително пред лекарската комисия, проведена преди приемането на обжалваните решения, с които се отхвърля искането за признаване на професионалния произход на заболяването на жалбоподателя и които го задължават да плати някои разходи и хонорари на членове на лекарската комисия.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката, допусната от един от лекарите в докладите му.
3. Третото основание е изведено от непълнота на мотивите на обжалваните решения.

Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Франция/Комисия**(Дело T-26/18)**

(2018/C 112/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères и S. Horrenberger)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- частична отмяна на Решение за изпълнение C(2017) 7263 окончателен на Комисията от 8 ноември 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано на френското правителство на 9 ноември 2017 г., тъй като:
 - предвижда корекция в размер на 2 246 700 EUR поради твърдяно неотговарящо на изискванията за ДЗЕС отчитане на особености на ландшафта в рамките на „Недостатъци в СИЗП“ за референтните 2013 г. и 2014 г.,
 - предвижда фиксирана корекция за всички повърхности, включващи площ, определена като „landes et parcours [пасищни площи с ниски храсти и маршрути]“, а не само за площите, определени като „недопустими площи („landes et parcours“)“ за референтните 2013 г. и 2014 г.,
 - относно „Най-вероятна грешка — ЕЗФРСР в обхвата на ИСАК — 2014—2020 г.“ в рамките на проверка СЕВ/2016/047, и
 - прилага фиксирана корекция в размер на 100 % по отношение на департамент „Haute-Corse“ за референтните 2013-2014 г. в рамките на „Сериозни недостатъци в системата за контрол в Корсика“,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 1 и на приложение III към Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани.

Според жалбоподателя Комисията е допуснала посоченото нарушение, като е приела, от една страна, че елементи като оголени скали, малки езера или гори, предвидени във френската правна уредба, не попадат в обхвата на доброто земеделско и екологично състояние (ДЗЕС), и от друга страна, че посочените разпоредби изискват индивидуална защита на всеки елемент от ландшафта и следователно че тези елементи не могат да се включат в общата повърхност на земеделските площи.

2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност. В това отношение жалбоподателят счита, че макар спорът да се отнася само до площите, определени като „landes et parcours“, Комисията приела корекция на базата на всички повърхности по преписките, включващи такива площи, включително и за частта от тези повърхности, която не е такава площ, като при всички положения не взела под внимание данните за изчисленията, представени от френските власти.
3. Третото основание е изведено от довода, че Комисията се основала на данни, които установила в нарушение на член 6, параграф 1 и на приложение III към посочения Регламент № 73/2009, за да извърши финансова корекция в размер на 13 127 243,30 EUR за програмния период 2014-2020 г. по ЕЗФРСР („Регламент за развитие на селските райони 3“).
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение в рамките на обжалваното решение на принципа на пропорционалност и на задължението за мотивиране относно „Сериозни[те] недостатъци в системата за контрол в Корсика“ през референтните 2013 г. и 2014 г., тъй като Комисията приложила фиксирана корекция в размер на 100 % по отношение на департамент „Haute-Corse“.

Жалба, подадена на 19 януари 2018 г. — Planet/Комисия

(Дело T-29/18)

(2018/C 112/46)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Атина, Гърция) (представител: адв. V. Christianos)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението, с което Комисията мълчаливо е отхвърлила искането на жалбоподателя за достъп до документацията на обществената поръчка относно проекта EuropeAid/137681/ИН/SER/ROC/4; и
- Да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба Planet иска отмяната на мълчаливия отказ, с който Комисията е отхвърлила искането на Planet на основание Регламент № 1049/2001 за достъп до документацията на процедурата по възлагане на обществена поръчка № EuropeAid/137681/ИН/SER/ROC/4.

Planet поддържа, че мълчаливият отказ на Комисията трябва да бъде отменен на основание, че не съдържа мотиви, което е задължително в правото на Съюза по силата на член 296 ДФЕС и е съществено процесуално изискване за актовете на Съюза.

Жалба, подадена на 20 януари 2018 г. — Izuzquiza и Semsrott/Frontex

(Дело T-31/18)

(2018/C 112/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Luisa Izuzquiza (Мадрид, Испания) и Arne Semsrott (Берлин, Германия) (представители: S. Hilbrans и R. Callsen, lawyers)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана (Frontex)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Frontex от 10 ноември 2017 г. (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), с което на жалбоподателите се отказва предоставянето на достъп до името, флага и вида на всеки плавателен съд, разположен от Frontex в Централното Средиземноморие в рамките на съвместна операция „Тритон“ в периода от 1 юни 2017 г. до 30 август 2017 г., включително началната и крайната дати,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателите, включително съдебните разноски, направени от всяка встъпила страна, дори ако жалбата бъде отхвърлена.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първото основание е изведено от това, че Frontex е нарушила Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾ като не е извършил индивидуална преценка на всеки поискан документ, за да установи дали изключението, на което се е позовала, е приложимо.
2. Второто основание е изведено от това, че Frontex е нарушила член 4, параграф 1, буква а), първо тире от този регламент, свързано с обществената сигурност, тъй като голяма част от мотивите, обосноваващи прилагането на изключението, е неточна във фактическо отношение: плавателните съдове, разположени в рамките на операцията, не могат да бъдат проследени чрез публично достъпни средства.
3. Третото основание е изведено от това, че Frontex е нарушила член 4, параграф 1, буква а), първо тире от този регламент, свързано с обществената сигурност, тъй като мотивите, обосноваващи прилагането на изключението, не отчитат обстоятелството, че жалбоподателите са поискали информация само за разположени в миналото плавателни съдове.
4. Четвъртото основание е изведено от това, че Frontex е нарушила член 4, параграф 1, буква а), първо тире от този регламент, свързано с обществената сигурност, тъй като не е взела предвид и не е отговорила на довода на жалбоподателите, че част от поисканата информация вече е била публикувана в Туитър за някои от плавателните съдове, разположени в рамките на съвместна операция „Тритон“ през 2017 г., а сравнима информация за плавателните съдове, разположени в рамките на съвместна операция „Тритон“ през 2016 г., вече е била публикувана.
5. Петото основание е изведено от това, че Frontex е нарушила член 4, параграф 6 от този регламент, тъй като дори да се предположи, че съществува риск престъпни мрежи да заобикалят граничната охрана — какъвто в действителност не несъществува — този риск би могъл да обоснове само отказа да се предостави информация за името на разположените плавателни съдове, но не и за вида или флага им.
6. Шестото основание е изведено от това, че Frontex е нарушила член 4, параграф 6 от този регламент като не е преценила възможността да предостави частичен достъп до исканата информация, въпреки че информацията за някои тези плавателни съдове вече е била публикувана.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 23 януари 2018 г. — Pracsis и Conceptexpro Project/Комисия и ЕАЦЕА

(Дело T-33/18)

(2018/C 112/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Pracsis SPRL (Брюксел, Белгия) и Conceptexpro Project (Уавър, Белгия) (представител: J.-N. Louis, avocat)

Ответници: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени обжалваните решения, с които Cесоформа е определено като оферент, с който да се сключи рамков договор за възлагане на обществена поръчка EACEA/2017/01, както и договора, сключен между EACEA и Cесоформа,
- да осъди Европейската комисия и EACEA да заплатят солидарно на жалбоподателите сумата от 1 милион евро,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на задължението за прозрачност.
2. Второто основание е изведено от нарушение на правото на изслушване.
3. Третото основание е изведено от задължението за мотивиране и от явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 25 януари 2018 г. — VF/ЕЦБ

(Дело T-39/18)

(2018/C 112/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VF (представители: L. Levi и A. Blot, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме настоящата жалба за допустима и основателна;
- да отмени преразгледаната оценка за жалбоподателя за 2016 г. и годишното преразглеждане на заплатите и премиите от 24 май 2017 г., съобщено му на същата дата,
- да отмени решението на ЕЦБ от 13 септември 2017 г., с което се отхвърля искането за преразглеждане („administrative review“) на преразгледаната му оценка за 2016 г. и на годишното преразглеждане на заплатите и премиите,
- да отмени решението на ЕЦБ от 20 декември 2017 г., съобщено на жалбоподателя на 21 декември 2017 г., с което се отхвърля вътрешната му жалба („grievance procedure“) срещу преразгледаната оценка за 2016 г. и годишното преразглеждане на заплатите и премиите,
- да отмени решението 6 март 2017 г. за непреобразуване на договора на жалбоподателя,
- да отмени решението на ЕЦБ от 4 юли 2017 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за преразглеждане („administrative review“) на решението за непреобразуване на договора му,
- да отмени решението на ЕЦБ от 15 ноември 2017 г., съобщено на жалбоподателя на 21 ноември 2017 г., с което се отхвърля вътрешната му жалба („grievance procedure“) срещу непреобразуването на договора му,
- да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати всички разноски, направени от жалбоподателя в рамките на настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

1. Относно решението за непреобразуване на договора:

- Възражение за незаконосъобразност на политиката за преобразуване: нарушение на член 10(с) от Условието за работа на персонала на Европейската централна банка и на член 2.0 от Правилника за персонала, както и неспазване на йерархията на правните норми.
- Възражение за незаконосъобразност: член 10(с) от Условието за работа на персонала на Европейската централна банка и член 2.0 от Правилника за персонала са в противоречие с Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 г.⁽¹⁾ относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и съображение 6 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР).
- Решението за непреобразуване е прието на основание на незаконосъобразните решения за оценка и за годишно преразглеждане на заплатите и премиите.

2. Относно оценката:

- Процесуално нарушение и липса на диалог.
- Нарушение на задължението за мотивиране, неспазване на принципа на добра администрация и полагане на дължима грижа, липса на информация.
- Явна грешка в преценката.

3. Относно решението за годишно преразглеждане на заплатите и премиите:

- Възражение за незаконосъобразност на Насоките относно годишното преразглеждане на заплатите и премиите, нарушение на задължението за мотивиране и неспазване на принципа на правна сигурност.
- Липса на надлежно информиране за основата за изчисляване на заплатата на жалбоподателя, липса на прозрачност и нарушение на задължението за мотивиране.
- Явна грешка в преценката.

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Жалба, подадена на 30 януари 2018 г. — Teollisuuden Voima/Комисия

(Дело T-52/18)

(2018/C 112/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Teollisuuden Voima Oyj (Еурайоки, Финландия) (представители: M. Powell, solicitor, Y. Utzschneider и K. Struckmann, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2017) 3777 окончателен на Комисията от 29 май 2017 г., с което се обявява за съвместима с вътрешния пазар и Споразумението за ЕИП концентрацията, чрез която EDF придобива New NP (Дело COMP/M.7764 — EDF/Areva reactor business) (ОВ C 377, 2017 г., стр. 5), и
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя съдебните разходи по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на продуктовия пазар за ядрено гориво във вид на касети, които опорочават обжалваното решение
 - В резултат на тези грешки в обжалваното решение е направен погрешният извод, че в рамките на пазара на гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане не съществува отделен пазар на европейско гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане. Поради твърдените грешки при определянето на пазара в обжалваното решение не са били взети предвид последиците от придобиването от страна на EDF на бизнеса на Ageva Group с ядрени реактори (наричано по-нататък „сделката“) за въпросния по-малък продуктов пазар.
 - Освен това преценката по същество на по-големия пазар на гориво във вид на касети за реактор с вода под налягане била опорочена от допълнителни грешки в преценката.
2. Второто основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на продуктовия пазар на ядрени услуги, които опорочават обжалваното решение
 - В резултат на тези грешки в обжалваното решение е направен погрешният извод, че в рамките на пазара на ядрени услуги за съществуващите ядрени системи за снабдяване с пара (nuclear steam supply systems) не съществува отделен пазар на ядрени услуги за европейски ядрени системи за снабдяване с пара за реактор с вода под налягане. Поради твърдените грешки при определянето на пазара в обжалваното решение не са били взети предвид последиците от сделката за въпросния по-малък продуктов пазар.
 - Освен това преценката по същество на по-големия пазар на ядрени услуги за съществуващите ядрени системи за снабдяване с пара била опорочена от допълнителни грешки в преценката.
3. Третото основание е изведено от явни грешки в преценката при определянето на географския пазар надолу по веригата на производството и продажбата на едро на електроенергия.

Това погрешно определяне на географския пазар водело до допълнителни грешки в преценката на последиците от сделката.

Жалба, подадена на 31 януари 2018 г. — Германия/Комисия

(Дело T-53/18)

(2018/C 112/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller и M. Winkelmüller, F. van Schewick и M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2017/1995 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 13341:2005 + A1:2011 „Термопластични статични резервоари за надземно съхранение на горива за битово отопление, керосин и дизелови горива“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 36),
- да отмени Решение (ЕС) 2017/1996 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 12285-2:2005 „Цистерни от стомана, произведени в заводски условия“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 288, 2017 г., стр. 39), както и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране

— С първото основание жалбоподателят твърди, че с оспорваните решения се нарушава задължението за мотивиране по член 296, параграф 2 ДФЕС. С оспорваните решения не се вземало становище по централния въпрос в член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 305/2011⁽¹⁾, дали посочените хармонизирани стандарти отговарят на съответния мандат и дали с тези стандарти може да се гарантира спазването на основните изисквания към строежите. В резултат на това нито жалбоподателя, нито Общия съд могли да преценят на кои съществени правни и фактически съображения се основава ответникът.

2. Второ основание: нарушение на материалноправните разпоредби на Регламент (ЕС) № 305/2011

— Първо, с оспорваните решения се нарушавал член 17, параграф 5, първа и втора алинеи от Регламент (ЕС) № 305/2011. Противно на посочените разпоредби изглежда, че ответникът не е проверил доколко посочените хармонизирани стандарти отговарят на съответните мандати. Поради това ответникът неправилно приел, че не било налице подобно съответствие.

— Второ, с оспорваните решения се нарушавал член 18, параграф 2, във връзка с член 3, параграфи 1 и 2, както и с член 17, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 305/2011. Ответникът не взел под внимание обстоятелството, че оспорените хармонизирани стандарти не съдържали никаква процедура и критерии за оценяване на експлоатационните показатели по отношение на съществените характеристики за механично съпротивление и устойчивост, както и за нечупливост и издръжливост на цистерните, що се отнася до обхващаната от стандарта тяхна експлоатация в земетръсните области и в райони, заплашени от наводнения, като с оглед на това били непълни с оглед на трите основни характеристики на строителните материали, поради което било поставено под риск спазването на основните изисквания към строежите.

— Трето, ответникът допуснал грешка в преценката, тъй като в нарушение на член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 305/2011 отхвърлил като недопустимо искането на ответника във всеки един от случаите да бъдат поставени ограничения при публикуването на данните относно оспорваните хармонизирани стандарти.

— Накрая при приемането на оспорваните актове ответникът допуснал допълнителна грешка в преценката, тъй като отхвърлил поисканото от жалбоподателя при условията на евентуалност заличаване на данните относно оспорваните хармонизирани стандарти в Официален вестник на Европейския съюз, като се позовавал на вече съществуваща според Комисията възможност за въвеждане на ограничения и забрани.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 2011 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 2 февруари 2018 г. — Mahr/EUIPO — Especialidades Vira (Xocolat)

(Дело T-58/18)

(2018/C 112/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Ramona Mahr (Виена, Австрия) (представител: T. Rohracher, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Especialidades Vira, SL (Марторел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Xocolat“ — заявка за регистрация № 14 335 574

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 ноември 2017 г. по преписка R 541/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 1001/2017.

Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Endoceutics/EUIPO — Merck (FEMIVIA)

(Дело T-59/18)

(2018/C 112/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Endoceutics, Inc. (Квебек, Квебек, Канада) (представител: M. Wahlin, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Merck KGaA (Дармшад, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „FEMIVIA“ — заявка за регистрация № 13 148 986

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2017 г. по преписка R 280/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати разноските в производството както пред EUIPO, така и пред Общия съд

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Probelte/Комисия

(Дело T-67/18)

(2018/C 112/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Probelte, SA (Мурсия, Испания) (представители: C. Mereu и S. Saez Moreno, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2065 от 13 ноември 2017 г. за потвърждаване на условията за одобрение на активното вещество 8-хидроксихинолин, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 по отношение на включването на активното вещество 8-хидроксихинолин в списъка на кандидатите за замяна ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „обжалваният акт“), и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, направени в рамките на настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че ответникът е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил правото на защита на жалбоподателя и оправданите му правни очаквания, като е приел обжалвания акт, като е отхвърлил искането на жалбоподателя за изменение на условията за одобрението на 8-хидроксихинолин и като е включил това вещество в списъка на кандидатите за замяна.

По-специално жалбоподателят иска отмяна на обжалвания акт на следните основания:

1. Отхвърлянето на искането на жалбоподателя за изменение на условията за одобрението на 8-хидроксихинолин съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 ⁽²⁾.
 - Право на защита: ответникът не извършил партньорска оценка на новите данни, които жалбоподателят изрично бил упълномощен да представи в контекста на процедурата по изменението относно 8-хидроксихинолин съгласно Регламент 1107/2009 ⁽³⁾. Така ответникът лишил жалбоподателя от правото му да изрази надлежно и ефикасно становището си. Освен това ответникът включил 8-хидроксихинолин в списъка на кандидатите за замяна, без да вземе предвид представените от жалбоподателя нови тестови данни.
 - Оправдани правни очаквания: ответникът не извършил партньорска оценка на новите данни, които жалбоподателят изрично бил упълномощен да представи в контекста на процедурата по изменението относно 8-хидроксихинолин съгласно Регламент 1107/2009, въпреки че изрично уведомил жалбоподателя за обратното. Така ответникът нарушил оправданите правни очаквания на жалбоподателя, че предоставените от него нови тестови данни ще бъдат обект на партньорска оценка от страна на всички държави членки.
 - Явна грешка в преценката: от научна гледна точка било ясно, че нямало достатъчно данни и следователно представените от жалбоподателя нови данни щели да подпомогнат за запълване на липсата на класификация. Ответникът допуснал явна грешка в преценката, тъй като не взел предвид всички съвременни научно-технически познания за веществото 8-хидроксихинолин.
2. Изменението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 ⁽⁴⁾ с оглед включването на веществото в списъка на кандидатите за замяна.
 - Право на защита/оправдани правни очаквания/явна грешка: неспазване и неприлагане на изискванията за включване в списък на кандидати по точка 4 от приложение II към Регламент 1107/2009: ответникът не извършил оценка на експозицията, за да установи дали изключението по точка 4 от приложение II би могло да се приложи към това вещество. Така той нарушил приложимите разпоредби от Регламент 1107/2009, както и правото на защита/оправданите правни очаквания на жалбоподателя. Освен това ответникът допуснал и явна грешка в преценката.

⁽¹⁾ ОВ L 295, 2017 г., стр. 40.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията от 25 май 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на списъка на одобрените активни вещества (ОВ L 153, 2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 на Комисията от 11 март 2015 г. за прилагането на член 80, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за установяване на списък на кандидати за замяна (ОВ L 67, 2015 г., стр. 18).

Жалба, подадена на 7 февруари 2018 г. — Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Форма на бутилка)

(Дело T-68/18)

(2018/С 112/55)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Fränkischer Weinbauverband eV. (Вюрцбург, Германия) (представители: Rechtsanwälte L. Petri и M. Gilch)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* триизмерна марка на Европейския съюз (форма на бутилка) — заявка за регистрация № 15 431 281*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. по преписка R 413/2017-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 5 февруари 2018 г. — Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe и CarePool Hannover/Комисия

(Дело T-69/18)

(2018/С 112/56)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподатели:* Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (ХанOVER, Германия) и CarePool Hannover GmbH (ХанOVER) (представител: T. Unger, Rechtsanwalt)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателите***Жалбоподателите искат от Общия съд:*

- Да отмени Решение С(2017) 7686 окончателен на Комисията от 23 ноември 2017 г. относно държавна помощ SA.42268 (2017/E) — Германия, държавна помощ за подпомагане на социалните грижи и SA.42877 (2017/E) — Германия, CarePool Hannover GmbH, както и да
- осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на процесуалните права.

Според жалбоподателя нарушаването на съществените формални изисквания по смисъла на член 263, втора алинея ДФЕС следва от това, че ответникът е отказал да започне официална процедура по разследване, въпреки наличието на сериозни трудности при преценката на фактическото и правното положение. По-специално продължителността на процедурата, качеството на мотивите на ответника и действията му в хода на спорното производство за надзор върху държавните помощи, според жалбоподателя, потвърждават тези сериозни трудности при преценката на въпроса за започването на официалната процедура по разследването.

2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране по член 296, втора алинея ДФЕС.

Друго нарушение на съществените формални изисквания според жалбоподателя се изразява в това, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано, поради което не отговаря на предписанието на член 296, втора алинея ДФЕС.

3. Третото основание е изведено от нарушение на член 107 и сл. ДФЕС

Освен това според жалбоподателя е нарушен член 107 и сл. ДФЕС, тъй като ответникът неправилно е приел, че е налице съществуваща мярка. Субсидиите за насърчаване, които са предмет на спора, били нови мерки, които отговарят на изискванията за държавна помощ.

Жалба, подадена на 7 февруари 2018 г. — Sonova Holding/EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Дело T-70/18)

(2018/C 112/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sonova Holding AG (Щефа, Швейцария) (представители: Rechtsanwälte R. Pansch и A. Sabellek)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: марка на Европейския съюз „HEAR THE WORLD“ — заявка за регистрация № 15 274 426

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 21 ноември 2017 г. по преписка R 1645/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 8 февруари 2018 г. — Италия/Комисия

(Дело T-71/18)

(2018/C 112/58)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri и P. Gentili, avvocato dello Stato)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/339/17 — администратори (AD 7), в следните области: 1. Финансова икономика и 2. Макроикономика, публикувано в Официален вестник 386 А от 16 ноември 2017 г.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 263 ДФЕС, 264 ДФЕС и 266 ДФЕС, тъй като Комисията е нарушила решение на Съда по дело С-566/10 Р, както и решение на Общия съд по съединени дела Т-124/13 и Т-191/31, които обявяват за незаконосъобразни обявленията, съгласно които кандидатите в конкурси на общо основание могат да изберат само английски, френски или немски език като език 2.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 342 ДФЕС и на членове 1 и 6 от Регламент (ЕИО) № 1/[58] за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 5).
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 12 ЕО, понастоящем член 18 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Съюза, на член 6, параграф 3 ДЕС, на член 1, параграфи 2 и 3 от Приложение III към Правилника за длъжностните лица, на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, параграф 2, член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, тъй като посочените разпоредби забраняват на европейските граждани и на самите длъжностни лица на институциите да се налагат ограничения в езиковия режим, които не са предвидени общо и обективно от вътрешните правилници на институциите, както е предвидено в член 6 от Регламент № 1/58, каквито понастоящем не са приети, както и забраняват въвеждането на подобни ограничения, освен ако те не са обосновани от специфичните интереси на службата.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 ДЕС в частта, в която се установява принципът на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото, произтичащ от общите конституционни традиции на държавите членки.
5. Петото основание е изведено от злоупотреба с власт и от нарушение на съществени норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси, тъй като ограничавайки предварително и общо до три езиците, които могат да бъдат избрани като език 2, Комисията на практика е преценила езиковите способности на кандидатите предварително, на фазата на обявлението и на допускането, а не както би трябвало — по време на конкурса. По този начин в решаващ фактор се превръщат езиковите, а не професионалните познания на кандидатите.
6. Шестото основание е изведено от нарушението на член 18 ДФЕС и член 24, параграф 4 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 2 от Регламент № 1/58 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица, тъй като като е предвидено, че формулярите за участие задължително трябва да бъдат подадени на английски, френски или немски език, и че EPSO трябва да изпраща на кандидатите всяко съобщение, свързано с движението на конкурса, на един от тези три езика, е нарушено правото на европейските граждани да общуват с институциите на собствения си език, и е установена последваща дискриминация в ущърб на лицата, които не владеят задълбочено един от тези три езика.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 1г, параграфи 1 и 6 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, на член 1, параграф 1, буква е) от Приложение III към Правилника за длъжностните лица и на член 296, параграф 2 ДФЕС (липса на мотиви), както и нарушение на принципа на пропорционалност и изопачаване на фактите.

В това отношение се изтъква, че мотивите на Комисията изопачават фактите, тъй като тези три езика не са най-използваните за общуване между различните езикови групи в рамките на институциите; това е непропорционално ограничение на основно право като това да не се налага дискриминация на езикова основа. Във всички случаи, съществуват по-малко ограничителни системи, за да се гарантира ефективното общуване в рамките на институциите.

Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Информационни табла за моторни превозни средства)

(Дело T-74/18)

(2018/C 112/59)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Visi/one GmbH (Ремшайд, Германия) (представители: Rechtsanwälte H. Bourree и M. Bartz)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: EasyFix GmbH (Виена, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1391114-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. по преписка R 1424/2016-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди подпомагашата страна да заплати разноските, включително възникналите в хода на производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 62, второ изречение от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 62, първо изречение от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Дело T-75/18)

(2018/C 112/60)

Език на жалбата: *чешки*

Страни

Жалбоподател: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Чешка република) (представител: M. Kyjovský, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Elton Hodinářská a.s. (Нове Место на Метуе, Чешка република)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент MANUFACTURE PRIM 1949 — марка на Европейския съюз № 3 531 662

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 декември 2017 г. по преписка R 556/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на членове 18 и 58 от Регламент № 1001/2017,
- Нарушение на член 10, параграф 3 и сл. и на член 19, параграф 1 от Регламент № 1430/2017.

Жалба, подадена на 9 февруари 2018 г. — AB Mauri Italy/EUIPO — Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Дело T-78/18)

(2018/C 112/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: AB Mauri Italy SpA (Кастеджо, Италия) (представители: V. Brandreth, Barrister, и G. Hussey, Solicitor)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lesaffre et Compagnie (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „FERMIN“ — заявка за регистрация № 10 999 613

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. по съединени преписки R 2027/2016-4 и R 2254/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG